

Presă și informare

Tribunalul Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 9/11
Luxemburg, 17 februarie 2011

Hotărârea în cauzele T-385/07, T-55/08 și T-68/08
FIFA și UEFA/Comisia

Un stat membru poate, în anumite condiții, să interzică difuzarea în exclusivitate a tuturor meciurilor Campionatelor Mondial și European de Fotbal la o televiziune cu plată, pentru a permite publicului din acest stat să urmărească evenimentele menționate la o televiziune gratuită

În cazul în care aceste competiții sunt în integralitatea lor de o importanță majoră pentru societate, această restricție privind libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire este justificată de dreptul la informație și de necesitatea de a asigura un larg acces al publicului la difuzarea prin intermediul televiziunii a acestor evenimente

Directiva privind desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune¹ permite statelor membre să interzică difuzarea în exclusivitate a evenimentelor pe care le consideră de importanță majoră pentru societate, în cazul în care o astfel de difuzare ar lipsi o parte importantă a publicului de posibilitatea de a urmări aceste evenimente la o televiziune gratuită.

FIFA (Federația Internațională de Fotbal) organizează faza finală a Campionatului Mondial de Fotbal, iar UEFA (Uniunea Asociațiilor Europene de Fotbal) organizează Campionatul European de Fotbal (EURO). Vânzarea drepturilor de difuzare prin intermediul televiziunii a acestor competiții constituie pentru acestea o sursă importantă de venituri.

Belgia și Regatul Unit au întocmit fiecare o listă a evenimentelor considerate de importanță majoră pentru societatea respectivă. Aceste liste conțineau printre altele, în cazul Belgiei, toate meciurile fazei finale a Campionatului Mondial și, în cazul Regatului Unit, toate meciurile fazei finale a Campionatului Mondial și a celei a EURO. Aceste liste au fost trimise Comisiei, care a decis că sunt compatibile cu dreptul Uniunii.

Cu toate acestea, FIFA și UEFA au atacat deciziile menționate în fața Tribunalului contestând faptul că toate aceste meciuri pot constitui evenimente de importanță majoră pentru publicul din aceste state.

În hotărârea sa de astăzi, Tribunalul examinează mai întâi anumite particularități legate de organizarea Campionatului Mondial și a EURO, precum și impactul lor asupra difuzării prin intermediul televiziunii a acestor competiții. Apoi, instanța menționată prezintă normele de drept ale Uniunii și ale statelor membre care privesc difuzarea acestor evenimente sportive. În sfârșit, Tribunalul analizează aspectul dacă drepturile de difuzare prin intermediul televiziunii a Campionatului Mondial și a Campionatului European pe care le dețin FIFA și UEFA pot fi restrânse pe baza unui motiv imperativ de interes public.

În această privință, Tribunalul consideră că trimiterea la Campionatul Mondial și la EURO din considerentul (18) al Directivei 97/36 implică faptul că, în cazul în care un stat membru înscrie meciuri din aceste competiții pe lista pe care a întocmit-o, nu este obligat să includă în comunicarea către Comisie o motivare specială legată de caracterul lor de evenimente de

¹ Directiva 89/552/CEE a Consiliului din 3 octombrie 1989 privind coordonarea anumitor acte cu putere de lege și acte administrative ale statelor membre cu privire la desfășurarea activităților de difuzare a programelor de televiziune (JO L 298, p. 23, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 215), astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 iunie 1997 (JO L 202, p. 60, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 232).

importanță majoră pentru societate. Totuși, eventuala concluzie a Comisiei, potrivit căreia înscrierea Campionatului Mondial și a EURO în integralitatea lor pe o listă a evenimentelor de importanță majoră pentru societatea unui stat membru este compatibilă cu dreptului Uniunii pentru motivul că aceste competiții sunt considerate, prin caracteristicile lor, evenimente unice, poate fi repusă în discuție pe baza unor elemente specifice care demonstrează că meciurile „non-prime” ale Campionatului Mondial și/sau „non-derbi” ale EURO² nu prezintă o astfel de importanță pentru societatea acestui stat.

În acest context, Tribunalul precizează că meciurile „prime” și meciurile „derbi”, precum și, în cazul EURO, meciurile la care participă o echipă națională a statului în cauză sunt de importanță majoră pentru publicul dintr-un anumit stat membru și pot, prin urmare, să fie înscrise pe o listă națională care include evenimentele la care acest public trebuie să poată avea acces la o televiziune gratuită.

În ceea ce privește celelalte meciuri ale Campionatului Mondial și ale EURO, Tribunalul arată că aceste competiții pot fi considerate **evenimente unice** și nu succesiuni de evenimente individuale clasificate în meciuri „prime” și „non-prime” sau în meciuri „derbi” și „non-derbi”. Astfel, de exemplu, rezultatele meciurilor „non-prime” și ale celor „non-derbi” pot avea o influență asupra participării echipelor la meciurile „prime” și „derbi”, fapt care poate determina un interes deosebit al publicului de a le urmări.

În această privință, Tribunalul menționează că nu se poate stabili în avans – în momentul redactării listelor naționale sau al achiziționării drepturilor de difuzare – care meciuri vor fi cu adevărat decisive pentru etapele ulterioare ale acestor competiții sau care vor avea un impact asupra parcursului unei anumite echipe naționale. Pentru acest motiv, Tribunalul consideră că faptul că anumite meciuri „non-prime” sau „non-derbi” pot influența participarea la meciurile „prime” și „derbi” poate justifica decizia unui stat membru de a considera că toate meciurile acestor competiții au o importanță majoră pentru societate.

În ceea ce privește elementele statistice invocate de reclamante pentru a demonstra că meciurile „non-prime” și/sau „non-derbi” nu sunt de importanță majoră pentru societatea belgiană și pentru societatea Regatului Unit, Tribunalul constată că cifrele de audiență referitoare la aceste categorii de meciuri ale ultimelor Campionate Mondiale sau Europene demonstrează că **acestea au atras un număr important de telespectatori, dintre care o parte semnificativă nu sunt în mod normal interesați de fotbal.**

În continuare, Tribunalul consideră că în lipsa unei armonizări la nivelul Uniunii a evenimentelor care pot fi considerate de statele membre ca fiind de importanță majoră pentru societate, mai multe soluții legate de înscrierea meciurilor Campionatului Mondial și a EURO pe o listă națională pot fi compatibile cu directiva. Prin urmare, este posibil ca anumite state membre să considere că numai meciurile „prime”, „derbi” și, în cazul EURO, cele la care participă una sau mai multe echipe naționale ale statului în cauză sunt de importanță majoră pentru societate, în timp ce altele să considere în mod valabil că meciurile „non-prime” și „non-derbi” trebuie de asemenea să figureze pe lista națională.

Pe de altă parte, Tribunalul constată că, deși calificarea Campionatului Mondial și a EURO ca evenimente de importanță majoră pentru societate poate afecta prețul pe care FIFA sau UEFA îl vor obține pentru acordarea drepturilor de difuzare a acestor competiții, aceasta nu înlătură valoarea comercială a acestor drepturi întrucât nu obligă aceste două organisme să le cedeze în orice condiții. De asemenea, deși o astfel de calificare restrânge libera prestare a serviciilor și libertatea de stabilire, această restricție este justificată întrucât vizează să protejeze dreptul la informație și să asigure un acces larg al publicului la difuzarea prin intermediul televiziunii a unor evenimente de importanță majoră pentru societate.

² Meciurile „prime” ale Campionatului Mondial includ în special semifinalele, finala și meciurile unei sau ale unor echipe naționale ale statului în cauză. Meciurile „derbi” ale EURO includ în special meciul de deschidere și finala. Celelalte meciuri ale acestor competiții sunt considerate meciuri „non-prime” și, respectiv, „non-derbi”.

În sfârșit, Tribunalul arată că legislația Regatului Unit nu conferă drepturi speciale sau exclusive anumitor stații de transmisie.

În aceste condiții, Tribunalul statuează că **nu s-a săvârșit nici o eroare atunci când Comisia a considerat că este conformă cu dreptul Uniunii calificarea de către Regatul Unit a tuturor meciurilor Campionatului Mondial și ale EURO și de către Belgia a tuturor meciurilor Campionatului Mondial ca „evenimente de importanță majoră” pentru societate. În consecință, Tribunalul respinge acțiunile formulate de FIFA și de UEFA.**

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni de la comunicarea acesteia.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii vor fi disponibile pe "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106